

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het derde gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 21 - 25 juni 2010**

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblée toegesproken :

- De h. Ivo Josipović, President van Kroatië
- De h. Antonio Milošoski, minister van Buitenlandse zaken van de “Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië”, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Milo Đukanović, Eerste minister van Montenegro
- Mevr. Fanny Ardant, meter van de campagne *Dosta !* van de Raad van Europa
- De h. Jorge Sampaio, Hoge Vertegenwoordiger van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties voor de Alliantie der Beschavingen
- De h. Alain Touraine, socioloog
- De h. Gjorgje Ivanov, President van de “Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië”

* * * * *

**Begrotingen en prioriteiten van de Raad van Europa voor het boekjaar 2011
(Advies 279)**

De Assemblée staat volledig achter het hervormingsproces dat werd opgestart door de Secretaris-generaal om de Raad van Europa nieuw leven in te blazen, waardoor de Organisatie meer politieke slagkracht en invloed zou krijgen op het Europese continent. Zij vindt evenwel dat er voor de slaagkans van de voorgestelde hervormingen moet worden uitgegaan van een duurzame en substantiële dialoog, niet alleen tussen de twee statutaire organen, maar ook met de andere instanties van de Organisatie en met het personeel.

De Assemblée is voorstander van de nieuwe voorgestelde begrotingsstructuur, die gebaseerd is op drie thematische pijlers : mensenrechten, Rechtsstaat en democratie, en een vierde algemene pijler. Zij meent evenwel dat de Assemblée - als statutair orgaan dat op verschillende domeinen actief is – niet thuishoort onder de pijler “democratie”, maar veeleer onder de algemene vierde pijler.

Zij betreurt het eveneens dat er niet werd ingegaan op het idee dat de Assemblee reeds verschillende keren voorstelde, namelijk een twee- of meerjaarlijks budgettair kader. Voor de Assemblee is het probleem van een gepaste en duurzame financiering voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens nog steeds niet geregeld, maar het idee van een afzonderlijk budget voor het Hof moet verder onderzocht worden.

In zijn tussenkomst deed *senator P. Wille, voorzitter van de commissie voor economische zaken en ontwikkeling*, opmerken dat, ondanks de vele veranderingen (nieuwe Secretaris-generaal, nieuwe Voorzitter van de Assemblee, ...), de budgettaire situatie dezelfde gebleven is. Volgens de spreker kondigt 2011 zich aan als een bijzonder moeilijk jaar ! Hij betreurt het dat de parlementsleden er niet in geslaagd zijn hun regeringen van positie te doen veranderen. Het begrotingsprobleem blijft voortduren en de administratieve diensten behandelen de Assemblee louter vanuit een financieel oogpunt en niet als een instelling met een toegevoegde waarde. Hij begrijpt dat de Assemblee een kans wil geven aan het nieuwe beleid voorgesteld door de nieuwe Secretaris-generaal, die als belangrijkste doelstelling voor 2011 heeft de “beurswaarde” van de Organisatie te doen toenemen. In een jaar tijd moeten de parlementsleden erin geslaagd zijn de posities van de regeringen te veranderen, de kwaliteit van het werk van de Assemblee te verhogen, alsook haar twee essentiële elementen, haar eerlijkheid en geloofwaardigheid, voor de komende jaren te vrijwaren.

Rechtsmiddelen in geval van mensenrechtenschendingen in de regio van de Noord-Kaukasus (Resolutie 1738 en aanbeveling 1922)

Vanuit het oogpunt van de bescherming van de mensenrechten en de consolidatie van de Rechtsstaat, is, volgens de Assemblee, de situatie van de mensenrechten in de Noord-Kaukasus, meer bepaald in de Tsjetsjeense Republiek, Ingushetië en Dagestan, de meest ernstige en gevoelige in de hele geografische regio van de Raad van Europa.

De Assemblee wijst erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de Russische Federatie in meer dan 150 arresten veroordeeld heeft voor ernstige schendingen van de mensenrechten in de regio, en zij onderstreept het belang van een snelle en volledige tenuitvoerlegging van die arresten.

Zij spoort Rusland aan om de strijd tegen het terrorisme in de Noord-Kaukasus aan te gaan met eerbiediging van de basisrechten en -regels van de Rechtsstaat. Rusland kan daarbij het voorbeeld volgen van andere landen die met die plaag af te rekenen hadden en moet nauwer samenwerken met lokale NGO's en de Raad van Europa.

De Assemblee doet verschillende voorstellen om de straffeloosheid van de daders van mensenrechtenschendingen tegen te gaan en om het vertrouwen van de bevolking in de ordehandhavers te herstellen. Zoniet zal het niet mogelijk zijn om in te gaan tegen de toename van het extremisme en het terrorisme, die de Assemblee in resolute termen veroordeelt, waarbij zij haar solidariteit uitspreekt ten opzichte van de familieleden van de slachtoffers van terroristische aanslagen.

Zij roept het Ministercomité op om de opvolging van de verbintenissen van de Russische Federatie inzake de situatie in de Noord-Kaukasus rechtstreeks op zich te nemen.

De situatie in Kosovo en de rol van de Raad van Europa (Resolutie 1739 en aanbeveling 1923)

De Raad van Europa hanteert een neutraliteitsbeleid ten opzichte van het statuut van Kosovo en erkent de geldigheid van Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

De Assemblee is ervan overtuigd dat zij haar aandacht niet op het statuut maar wel op de normen moet toespitsten: Kosovo zou een plaats moeten zijn waar de normen inzake democratie, Rechtsstaat en mensenrechten, evenwaardig zijn aan de normen die door de Raad van Europa verdedigd worden.

Zij drukt dan ook haar grote verontrusting uit inzake de zwakke eerbiediging van de Rechtsstaat in Kosovo, hetgeen een invloed heeft op het dagelijkse leven van al haar inwoners, welke ook de gemeenschap is waartoe zij behoren, en op hun vertrouwen in het politieke systeem. Die situatie vormt tevens een hindernis voor een goed bestuur, de economische ontwikkeling en, op lange termijn, voor de perspectieven inzake de Europese integratie.

Ondanks de lopende hervormingen van de administratie en de rechterlijke macht, meent de Assemblee dat er nog veel werk aan de winkel is om de democratische werking van de instellingen te verstevigen en een bestuursniveau te verzekeren waardoor Kosovo zich zou kunnen aanpassen aan de normen van de Raad van Europa.

Zij stelt dan ook een grotere inzet van de Raad van Europa in Kosovo in het vooruitzicht, samen met andere internationale partners, zoals EULEX en de OVSE.

De situatie van de Roma in Europa en de activiteiten van de Raad van Europa ter zake (Resolutie 1740 en aanbeveling 1924)

De Roma - ongeveer 10 à 12 miljoen personen - vormen de grootste minderheid in Europa en zijn in ongeveer alle Lidstaten van de Raad van Europa aanwezig. Die minderheid is sinds vele eeuwen het slachtoffer van grote discriminaties en wordt vandaag nog vaak uitgespuwd door de rest van de bevolking ten gevolge van diep ingewortelde vooroordelen. In de huidige economische crisis vormt die zeer kwetsbare minderheid bovendien een makkelijk doelwit en is zij de zondebok.

Men stelt vast dat de geleverde inspanningen om de situatie van de Roma te verbeteren tot op heden weinig resultaten opbrachten. De situatie van de Roma op het vlak van toegang tot onderwijs, tewerkstelling, gezondheidsdiensten, huisvesting of inzake sociale integratie blijft vaak beneden alle peil.

De Assemblee onderstreept dat er dringend moet worden overgegaan tot de zorgvuldige evaluatie van de redenen voor de mislukking van de opgestarte inspanningen, of voor het slagen van bepaalde projecten, met name door etnische statistieken op te stellen.

Zij meent dat het tijd is voor krachtige, doeltreffende, gecoördineerde en duurzame maatregelen.

De Roma zijn eveneens zwaar ondervertegenwoordigd in de politieke organen. Volgens de Assemblee is er nood aan positieve maatregelen om die situatie recht te zetten en om de participatie en de vertegenwoordiging van de Roma aan het publieke en politieke leven te verbeteren, ook in de Assemblee zelf.

Readmissie-akkoorden, een terugzendingmechanisme van irreguliere migranten (Resolutie 1741 en aanbeveling 1925)

Readmissie-akkoorden hernemen en verduidelijken de verplichting van een Staat om zijn eigen onderdanen terug te nemen en sommen de voorwaarden op waaronder de Verdragsstaten verplicht zijn onderdanen van derde landen op te nemen indien zij via hun grondgebied reisden.

Zij vergemakkelijken en versnellen de uitvoering van beslissingen van terugzending voor irreguliere migranten en kunnen de landen van herkomst of doorgang ertoe aanzetten hun migratiecontrole te verscherpen. Volgens de invalshoek die men inneemt, kunnen readmissie-akkoorden beschouwd worden als een belangrijk element van de strategieën inzake migratiebeheer van de Lidstaten van de Raad van Europa, of als een middel voor het vergemakkelijken van betwistbare beslissingen van terugzending, of nog als een onderdeel van het betwiste beleid van het “externaliseren van migratiecontrole” van Europese landen.

De Assemblee vraagt de Lidstaten om enkel readmissie-akkoorden te sluiten met landen die de mensenrechten eerbiedigen en over een degelijk werkend asielsysteem beschikken. Zij moeten erop letten dat de readmissie-akkoorden gepaste juridische waarborgen bevatten op het vlak van mensenrechten. De Assemblee nodigt de Lidstaten ook uit om statistieken in te zamelen betreffende de toepassing van readmissie-akkoorden en om hun impact te bestuderen, alsook om de uitwerking van een opvolgingsmechanisme voor de toepassing van de akkoorden te overwegen.

Programma's voor vrijwillige terugkeer: een menselijk, kostenbesparend en efficiënt middel voor de repatriëring van irreguliere migranten (Resolutie 1742 en aanbeveling 1925)

Met ongeveer 10 miljoen irreguliere migranten in de Lidstaten van de Raad van Europa, moet Europa oplossingen vinden voor een doeltreffende terugkeer, waarbij een evenwicht moet worden gevonden tussen de behoeften van de Lidstaten en de mensenrechten van de migranten die zich in een irreguliere situatie bevinden.

De programma's voor vrijwillige terugkeer van illegale migranten bieden een alternatief voor een gedwongen terugkeer. De vrijwillige terugkeer is niet alleen minder duur voor het gastland, maar het is vooral menselijker voor de betrokken persoon. Indien de vrijwillige terugkeer gepaard gaat met reïntegratiehulp, wordt het voor de kandidaten voor een terugkeer veel aantrekkelijker en wordt het een duurzame terugkeer die kan bijdragen tot de ontwikkeling van het land van herkomst.

De Assemblee roept de Lidstaten van de Raad van Europa op tot de bevordering van programma's van begeleide vrijwillige terugkeer, zoals voorgesteld door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM). Om het aantal gevallen van vrijwillige terugkeer te verhogen, zouden de Lidstaten de programma's moeten openstellen voor zoveel mogelijk categorieën, door er bijvoorbeeld niet alleen uitgeprocedeerde asielzoekers in op te nemen, maar ook alle andere irreguliere migranten. Zij zouden ook meer informatiecampagnes moeten uitwerken gericht op potentiële kandidaten. Er moet evenwel op gelet worden dat het wel degelijk om “vrijwillige” terugkeer gaat en dat de doeltreffendheid van de programma's gecontroleerd wordt.

Islam, islamisme en islamofobie in Europa (Resolutie 1743 en aanbeveling 1927)

De Assemblee stelt vast dat in vele Lidstaten van de Raad van Europa de moslims niet alleen gestigmatiseerd en gediscrimineerd worden ten gevolge van hun tradities en geloofsovertuiging, maar dat zij ook af te rekenen hebben met een religieus radicalisme dat een bedreiging vormt voor de democratie en de eerbiediging van de mensenrechten. Met andere woorden, zij zijn het slachtoffer van zowel islamofobie als van islamisme.

In die context moeten de Europese regeringen zich inspannen voor het vinden van een juist evenwicht: de bescherming van het recht op godsdienstvrijheid in overeenstemming met de gemeenschappelijke Europese waarden waarbij het mogelijk moet blijven om kritiek op de islam uit te oefenen zonder evenwel te ontaarden in een haatdiscours.

Zij meent dat er meer maatregelen moeten komen voor de bevordering van de sociale integratie van moslims en voor de bestrijding van islamofobie.

Volgens de Assemblee kan er geen sprake zijn van een algemeen verbod op het dragen van een burka of een niqab of andere religieuze klederdrachten, hoewel wettelijke beperkingen mogelijk moeten zijn indien zij ingegeven zijn door veiligheidsoverwegingen of indien een persoon een openbare of professionele functie uitoefent waarbij hij blijk moet geven van religieuze neutraliteit of zijn gelaat moet tonen.

Extra-institutionele actoren in een democratisch regime (Resolutie 1744)

Rapporteur voor de commissie politieke zaken: volksvertegenwoordiger R. Daems

De Assemblee stelt vast dat de traditionele staats- en politieke instellingen (parlementen, regeringen, het rechtssysteem en de politieke partijen) niet de enige deelnemers zijn aan het democratische politieke proces. In moderne democratische samenlevingen zijn er een hele reeks actoren die niet afkomstig zijn van de traditionele takken van de institutionele overheid, maar die wel een invloed uitoefenen op het politieke beslissingsproces. Het betreft vakbondsorganisaties, gevestigde raadgevende organen, zakenkringen, belangen- en drukingsgroepen, sensibiliserings- en lobbygroepen, machtsnetwerken, alsook de media. De activiteiten van die extra-institutionele actoren kunnen gunstig zijn voor de werking van het democratische politieke systeem, voor zover zij bijdragen tot het politieke pluralisme dat een sleutelbeginsel is van een echte democratie.

Tezelfdertijd meent de Assemblee dat bepaalde activiteiten van extra-institutionele actoren die politieke beslissingen willen beïnvloeden, vraagtekens kunnen oproepen inzake legitimiteit, representativiteit, transparantie en de verplichting om rekenschap af te leggen, allemaal basisbeginselen van een democratie.

De Assemblee komt tot het besluit dat de invloed van extra-institutionele actoren op politieke beslissingen nader onderzoek vergt en nodigt de Europese Commissie voor het recht door democratie (de “Commissie van Venetië”) uit om zich over die kwestie te buigen, om zo een diepgaand onderzoeksproces op te starten binnen de Assemblee en de reflectiegroep van de Raad van Europa, het Forum voor de toekomst van de democratie.

De politieke gevolgen van de economische crisis (Resolutie 1745)

De economische wereldcrisis waar Europa momenteel mee af te rekenen heeft, is zeer ernstig en vormt een uitdaging niet alleen op nationaal maar ook op Europees en internationaal niveau.

Het is dan ook belangrijk dat de Europese politici de handen in elkaar slaan om de crisis aan te pakken op basis van een rechtvaardige verdeling van de lasten voor hun bevolking. De Assemblee is verontrust door de politieke gevolgen van de soevereine schuldenlast van Europa, alsook door de invloed ervan op de samenleving en op de werking van de democratie.

Zij roept op tot een actieve betrokkenheid van de nationale parlementen in de Europese zaken en in het economische en financiële bestuursproces. Zij roept de regeringen op tot een minder nationaal beleid en tot een meer gecoördineerde en eengemaakte Europese aanpak om de economische wereldcrisis aan te pakken. Zij vraagt hen ook meer aandacht te besteden aan de strijd tegen corruptie binnen de overheidsinstellingen.

Democratie in Europa: crisissen en vooruitzichten (Resolutie 1746 en aanbeveling 1928)

De Assemblee stelt met ongerustheid vast dat de recente economische wereldcrisis de symptomen van de crisis waarin de democratie verkeert, nog meer tot uiting heeft doen komen. Die symptomen zijn het ontbreken van de nodige reglementering en samenwerking op internationaal niveau om de uitdagingen van de mondialisering aan te pakken en het ontbreken van politieke controle op de financiële belangen, alsook een crisis van de representatie en het gebrek aan belangstelling voor actuele geïnstitutionaliseerde procedures voor de democratie.

De Assemblee stelt een aantal maatregelen voor om de deelname van de bevolking aan het voeren van staatszaken te verhogen, waardoor de kwaliteit van de democratie en de bevordering van het gemeenschappelijk belang zullen toenemen.

Bij die maatregelen is er onder meer sprake van de uitwerking van een Bijkomend protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens waardoor het recht om deel te nemen aan staatszaken omgezet wordt in een fundamentele politieke vrijheid en mensenrecht.

De Assemblee stelt ook voor om een Forum voor democratie op te richten in Straatsburg als referentiestructuur op het vlak van democratie en als laboratorium voor nieuwe ideeën en voorstellen. Dat Forum zou onder leiding moeten staan van een Afgevaardigde voor de democratie belast met de verspreiding van de boodschap van de Raad van Europa inzake kwesties van groot belang voor de democratie.

De toestand van de democratie in Europa en de evolutie van de opvolgingsprocedure van de Assemblee (Resolutie 1747)

De doelstelling van de resolutie is een constructieve bijdrage te leveren tot het debat van de Assemblee van 2010 over de toestand van de democratie in Europa, waarbij de nadruk ligt op de grondslag en de efficiëntie van de parlementen alsook op de rol van politieke partijen in de Lidstaten van de Raad van Europa die onder de opvolgingsprocedure vallen (Albanië, Armenië, Azerbeidzjan, Bosnië-Herzegovina, de Russische Federatie, Georgië, Moldavië, Montenegro, Servië en Oekraïne) of onder de postopvolgingsdialoog (Bulgarije, Monaco, “de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en Turkije).

Bij haar onderzoek van de toestand van de democratie in Europa en van de opvolgingsprocedure van de Assemblee, meent de Assemblee dat de kieswetten in het algemeen enorm verbeterd zijn, maar dat het verkiezingsproces nog steeds vele lacunes

vertoont in verschillende landen. In bepaalde parlementen wordt de dialoog bedreigd omdat de oppositie te zwak of te verdeeld is of omdat de rechten van de oppositie beperkt worden. Soms bevindt de belangrijkste oppositie zich zelfs buiten het parlementair kader. In een aantal landen die onder de opvolgingsprocedure vallen, kan enkel een grondwetsherziening de problemen oplossen. In een andere groep landen blijft de afwezigheid van persvrijheid de hoofdbekommernis.

De opflakking van spanningen in het Midden-Oosten (Resolutie 1748)

De Assemblee is ongerust door de ernstige opflakking van spanningen in het Midden-Oosten en door de tegenslag voor het vredesproces die werden veroorzaakt door de militaire aanval van Israël op een humanitaire vloot die zich richting Gaza begaf en die de dood van negen militanten van Turkse nationaliteit veroorzaakte.

Zij meent dat de Israëlische aanval, die plaatsvond in internationale wateren, een illegale daad is die indruist tegen het internationale recht.

De Assemblee roept Israël op om de blokkades van de Gazastrook op te heffen, hetgeen essentieel is om de spanningen te doen bedaren en om de weg te openen voor het hernemen van de dialoog tussen Israël's en Palestijnen. Zij drukt nogmaals op de noodzaak om de dialoog en de onderhandelingen te hervatten, vermits dat het enige middel is om te komen tot een duurzame vrede die gedeeld wordt tussen een soevereine en onafhankelijke Palestijnse Staat en een erkende en beschermde Israëlische Staat.

De Assemblee is tevreden met de aankondiging van een vermindering van de blokkade die zij als een eerste stap ziet, maar bevestigt dat de grond- en maritieme toegang verzekerd moet worden voor de bevoorrading van noodzakelijke middelen om normale levensomstandigheden voor de bevolking mogelijk te maken en de economische ontwikkeling te bevorderen.

De Assemblee roept Israël op tot een volledige samenwerking met de internationale gemeenschap om het opstarten te verzekeren van een onpartijdig en transparant onderzoek.

Het beheer van de H1N1-pandemie: de noodzaak voor meer transparantie (Resolutie 1749 en aanbeveling 1929)

De Assemblee is verontrust door de manier waarop de H1N1-griepepidemie beheerd werd, niet alleen door de WHO maar ook door de bevoegde gezondheidsdiensten, zowel op Europees als op nationaal niveau. Zij plaatst meer bepaald vraagtekens bij bepaalde gevolgen van beslissingen en adviezen die gezorgd hebben voor het dooreenschudden van de prioriteiten binnen de gezondheidsdiensten in heel Europa en voor een verspilling van belangrijke overheidsmiddelen, alsook voor een ongerechtvaardigde vrees voor gezondheidsrisico's bij de Europese bevolking in het algemeen.

De Assemblee stelt een ernstig gebrek aan transparantie vast in de beslissingen betreffende de epidemie, hetgeen aanleiding geeft tot ongerustheid over de invloed die de farmaceutische industrie mogelijk heeft uitgeoefend op bepaalde beslissingen die werden genomen. Zij vreest dat het wegvallen van het vertrouwen van de burgers in de adviezen van grote gezondheidsorganisaties rampzalig zou kunnen zijn bij het uitbreken van een ernstige epidemie in de toekomst.

In het licht van die bekommernissen richt de Assemblee een oproep tot de gezondheidsdiensten op nationaal, Europees en internationaal niveau - en meer bepaald tot de WHO - om een duidelijk antwoord te bieden op de kritieken en bekommernissen die geuit werden tijdens de H1N1-epidemie.

Zo onderstreept zij het belang van een diepgaande herziening van de bestaande beheerssystemen, alsook van een verbetering van de communicatiestrategieën op het vlak van volksgezondheid.

De werking van democratische instellingen in Azerbeidzjan (Resolutie 1750)

Op enkele maanden van de tiende verjaardag van de toetreding van Azerbeidzjan tot de Raad van Europa, meent de Assemblee dat de democratische geloofwaardigheid van het land opnieuw op het spel staat bij de wetgevende verkiezingen van november 2010.

Volgens haar zijn die verkiezingen van groot belang in een land waar het noodzakelijk blijft om de toepassing van het beginsel van de scheiding der machten zoals gewaarborgd in de Grondwet in de praktijk te verhogen, meer bepaald door de versterking van de rol van het parlement ten opzichte van de regering.

Zo roept de Assemblee de overheden op om ervoor te zorgen dat de wetgevende verkiezingen in november volledig conform de Europese normen kunnen verlopen en als vrij en rechtvaardig bestempeld kunnen worden.

Zij nodigt de overheden uit om op een zo hoog mogelijk politiek niveau duidelijk te verklaren dat er geen enkele electorale fraude getolereerd zal worden. Zij richt ook een oproep tot alle politieke partijen om deel te nemen aan de volgende verkiezingen.

Inzake de situatie van de media, veroordeelt de Assemblee bovendien de aanhoudingen, intimidaties en vervolgingen van journalisten, en roept zij op tot de depenalisering van laster en tot de vrijlating van Eynulla Fatullayev, zoals opgedragen door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Verbod van de verkoop en het gebruik van het anti-hangjongerenapparaat “Mosquito” (Aanbeveling 1930) *

De Assemblee roept op tot het verbod van alle discriminatoire akoestische apparaten gericht tegen jongeren, zoals het “Mosquito-apparaat” dat hangjongeren wil weggagen door een geluidssignaal op hoge frequentie voort te brengen, dat door vrijwel alle jongeren onder de 20 jaar gehoord wordt, maar dat moeilijker hoorbaar is voor personen ouder dan 25 jaar.

Volgens de Assemblee vormt het apparaat een discriminatie ten opzichte van jongeren, die op bepaalde plaatsen als ongewenst worden beschouwd, en kan het in strijd worden beschouwd met bepaalde mensenrechten zoals de eerbied voor het privé-leven of nog de vrijheid van vereniging.

Bovendien doet de Assemblee opmerken dat de “Mosquito” geen redelijk antwoord biedt op het antisociaal gedrag van bepaalde jongeren. Het pakt de onderliggende oorzaken niet aan en beperkt zich louter tot het verplaatsen van het probleem.

Om die redenen meent de Assemblee dat er overall in Europa wetgevende maatregelen genomen zouden moeten worden tegen het in de handel brengen van die apparaten en dat het gebruik ervan op openbare plaatsen verboden zou moeten worden.

Zij roept bovendien op tot het bevorderen van meer vrijetijdsruimtes - overdekt of in open lucht - voor jongeren om hun fysieke en intellectuele ontspanning mogelijk te maken.

* Het betreft een voorstel van aanbeveling dat werd ingediend door volksvertegenwoordiger D. Ducarme.

De strijd tegen seksistische stereotypen in de media (Resolutie 1751 en aanbeveling 1931)

De Assemblee stelt vast dat vrouwen het slachtoffer zijn van stereotypen in de media. Enerzijds zijn zij ondervertegenwoordigd, zelfs onzichtbaar. Anderzijds vormt de blijvende voorstelling van seksistische stereotypen in de media - waarbij mannen en vrouwen traditionele rollen in de samenleving worden toebedeeld, zoals bijvoorbeeld de vrouwen bij de haard en de mannen in een professionele en politieke wereld - een inbreuk op de gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

De Assemblee onderstreept de positieve rol die de media kunnen spelen bij de bevordering van de gelijke kansen en nodigt de Lidstaten uit vormings-, opvoedings- en sensibiliseringsacties te bevorderen en om de vrouwen meer zichtbaarheid in de media te geven. Zij nodigt hen tevens uit om (auto-)reguleringsinstanties voor de media in het leven te roepen om de genderdiscriminatie tegen te gaan en om, samen met partners uit de beroepssector, een gedragscode op te stellen voor de bevordering van een evenwaardige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de media.

Tezelfdertijd doet zij een oproep tot de nationale parlementen om juridische maatregelen uit te werken voor de bestraffing van seksistische uitlatingen of beledigingen.

Zij vraagt ook om de strijd tegen stereotypen op te nemen in het toekomstig verdrag van de Raad van Europa over de strijd tegen geweld ten opzichte van vrouwen en over huiselijk geweld, als middel ter voorkoming van gendergerelateerd geweld.

Redelijke pensioenen voor vrouwen (Resolutie 1752 en aanbeveling 1932)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat de traditionele pensioensystemen gunstig zijn voor de lineaire professionele loopbaan van mannen en niet beantwoorden aan de realiteit van de huidige samenleving. Zij meent dat er maatregelen genomen moeten worden om de belangrijkste problemen op te lossen die aan de oorsprong liggen van de pensioenkloof tussen mannen en vrouwen. Enerzijds, door het dichten van de loonkloof tijdens het beroepsleven, en anderzijds, door het pensioenstelsel te hervormen waardoor de ongelijke behandeling weggewerkt wordt.

Zo vraagt de Assemblee de Lidstaten om hun wetgeving inzake pensioenen te herzien, waarbij de discriminatie tussen vrouwen en mannen niet alleen verboden wordt, maar waarbij er ook positieve discriminatiemaatregelen ten voordele van vrouwen worden genomen om rekening te houden met de onderbrekingen in de loopbaan en de levensloop van mannen en vrouwen.

Zij roept op tot een grotere solidariteit tussen mannen en vrouwen wanneer de verworven rechten ontoereikend zijn, met inbegrip van positieve maatregelen ten voordele van oudere personen, zoals de toekenning van een pensioen of van een globaal inkomen dat minstens gelijk moet zijn aan de nationale armoededrempel.

Bossen : de toekomst van onze planeet (Resolutie 1753)

Bossen, door de Assemblee bestempeld als de “longen van de planeet”, vervullen een essentiële functie voor de regeling van het klimaat op aarde en voor het behoud van het milieu in het algemeen, omdat zij de erosie van gronden en overstromingen tegengaan en de winden vertragen, waardoor zij bijdragen tot de vermindering van de desertificatie. De bossen huisvesten een groot deel van de soorten op de planeet en hebben daardoor een belangrijke rol te vervullen voor het behoud van de biodiversiteit.

Al heeft het Europese beleid voor de herbebossing gunstige resultaten afgeleverd, toch stelt men in het overgrote deel van de bossen een zwakke biodiversiteit vast. De situatie op de hele planeet is nog meer verontrustend omdat er tengevolge van illegale ontginning een sterke afname is van beboste gebieden, meer bepaald in de ontwikkelingslanden.

De Assemblee stelt dan ook voor om meer doeltreffende controlemaatregelen uit te werken om de ontbossing tegen te gaan en om internationale akkoorden over de bescherming van bossen uit te werken.

Zij stelt ook voor om duurzame beheerstechnieken voor bossen te voorzien alsook opvoedings- en sensibiliseringscampagnes ter voorkoming van bosbranden.

* * * * *